

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: oponentský posudek

Autor práce: Ivan Langr

Název práce: Systémová korupce v Liberci

Autor posudku: PhDr. Martin Cejp, CSc.

Vyhodnoťte práci na základě následujících hledisek (nemusí být nutně v tomto pořadí):

- 1) *Věcného přínosu práce a její přidané hodnoty;*
- 2) *Stanovení výzkumných otázek a jejich zodpovězení;*
- 3) *Strukturace práce;*
- 4) *Věcné správnosti a přesvědčivosti argumentace;*
- 5) *Propracování a aplikaci teoretických východisek a přístupů;*
- 6) *Metodologického přístupu a aplikace jednotlivých metod;*
- 7) *Využití literatury a dat;*
- 8) *Stylistiky a formálního zpracování (citace, grafická úprava atd.).*

Autor diplomové práce precizně stanovil východiska pro analýzu systémové korupce a na řadě konkrétních příkladů z Liberce prokázal, že na základě zvoleného konceptu lze u dosti velkého rozsahu případů nalézat jejich společné charakteristiky. Hlavní přínos práce spočívá v tom, že odhalením těchto skutečností lze tyto faktory eliminovat, případně jim i předcházet.

Teoretický rámec vychází z konceptu systémové korupce, což je podle mého názoru, správné východisko. Autor toto východisko také důsledně respektuje, a díky tomu jsou konkrétní případy v Liberci (spíše jen ty, na kterých se podílela liberecká radnice?) nahlíženy z jednotného, přesně vymezeného hlediska.

Teoretické a metodologické přístupy jsou zmíněny v úvodu a poté jsou podrobněji pojednány v první a druhé kapitole. Pokud se týká teoretického rámce, zmíněného v úvodu, překvapilo mne, že autor nejdříve pojednává o metodice zpracování případových studií a pak teprve vymezuje teoretický rámec založený na konceptu systémové korupce. Domnívám se, že tímto konceptem měla tato část začít a část, o využití případové studie, kterou považují spíše za metodologickou, měla následovat. Je však možné, že autor měl nějaký důvod k opačnému pořadí. Vzhledem k tomu, že jako metody jsou použity analýza dokumentů a interview s aktéry, je úvaha o případové studii pro něj asi spíše součástí teorie. Musím se přiznat, že nevím přesně jak. (Otázka)

Zajímavá je souvislost mezi systémovou korupcí a klientelismem, která je – jak autor uvádí – charakteristická pro země bývalého východního bloku. Alespoň autoři, citovaní v souvislosti s touto tezí, to tvrdí.

Pokud autor zmiňuje v úvodu, že sociální vědy nejsou schopny řešit definiční vymezení korupce a praktická politika si v tomto směru počíná lépe, nejsem si jist, že jde o striktně oddělené sféry. Praktická mezinárodní politika, podle mého názoru, akceptuje vědecké analýzy a vědci se na jejich konceptech aktivně podílejí.

Kvalitativní analýza dokumentů i rozhovory s aktéry jsou pojaty dobře. Oceňuji i to, že autor podrobně rozvedl i možná úskalí použití těchto technik v konkrétních podmínkách. Zajímalo by mne, jak byli vybíráni respondenti k rozhovorům. Přesněji řečeno, kdo byl považován za aktéra. Nešlo zřejmě pouze o současné a bývalé aktéry, ale i o lidi, kteří byli aktivně proti korupci na radnici a lidi, kteří ze systémové korupce těžili. Autor uvádí podrobné složení respondentů v tabulkách na stranách 50 a 51, takže je možné se ve složení vybraných expertů orientovat. Spíše si kladu otázku, jak se poznalo, kdo patří do souboru dotázaných a kdo ne? Podle toho, zda se nějak veřejně projevíli? (Otázka) Kromě toho autor uvádí, že řada oslovených respondentů odmítla. Což by příliš nevadilo, u expertů není nutná reprezentativnost.

Přibližně jednu třetinu zaujímají východiska, dvě třetiny konkrétní případy. Tato struktura je vyhovující, východiska jsou jednoznačná, na četných případech je pak ilustrována jejich platnost. Přístupy, které jsou v úvodu naznačeny, jsou v kapitolách 1. a 2. podrobněji rozepsány.

V úvodních kapitolách autor uvádí podrobnou rekapitulaci zahraničních i domácích publikací o korupci. Přestože je rozsah citovaných prací dosti široký, není žádný pramen citován samoúčelně, a jeho prezentace je vždy, vzhledem ke zvolenému konceptu, funkční. Oceňuji snahu autora o uspořádání do přehledných schémat. Výstižné je zvláště schéma 3 na straně 44.

Stylistika má spíše blíže ke košaté epičnosti, než k umírněnějšímu jazyku vědy, ale jde o vyjadřování nenabubřelé a spíše sympatické.

Grafy jsou funkčně použity, autor využívá nejen ty z výzkumů Transparency International a agentur pro výzkum veřejného mínění, ale i specifitější, například Světové banky. Oceňuji, že některé grafy si sám ze stávajících dat vytvořil.

**Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě
a hodnotit ji známkou „výborně“.**

Otázky jsou položeny v textu (v závorkách).

Datum: 10.6.2013

Martin Cejp
MCEjp@iksp.justice.cz

Podpis: